

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: Z. V.
zastoupená advokátkou JUDr. Alenou Porostlou
sídlem Prostorná 4, 709 00 Ostrava

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě na přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2020, č. j. MSK 44341/2020, ve věci zrušení živnostenského oprávnění

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 12. 5. 2020, č. j. MSK 44341/2020 **se zrušuje.**
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Aleny Porostlé, advokátky se sídlem Prostorná 4, 709 00 Ostrava.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „živnostenský úřad“) ze dne 20. 12. 2018, č. j. SMO/847505/18/ŽÚ/TOM, jímž bylo žalobkyni zrušeno živnostenské oprávnění k provozování živnosti volné „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“.
2. Žalobkyně žalobu podala v době, kdy ve věci opakovaně rozhodl jak zdejší soud, tak Nejvyšší správní soud. Prvostupňové rozhodnutí bylo nejprve potvrzeno žalovaným dne 21. 2. 2019 rozhodnutím č. j. MSK 12914/2019. Toto rozhodnutí zrušil zdejší soud rozsudkem ze dne 12. 3. 2020, č. j. 22 A 24/2019-39, který ke kasační stížnosti žalovaného zrušil Nejvyšší správní soud dne 12. 4. 2021, č. j. 5 As 116/2020-22. Krajský soud následně opět rozhodnutí žalovaného zrušil v pořadí druhým rozsudkem ze dne 13. 7. 2021, č. j. 22 A 24/2019-58, který Nejvyšší správní osud dne 17. 12. 2021, č. j. 5 As 246/2021-15 opět zrušil. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2019, č. j. MSK 12914/2019 je tak stále pravomocné, závazné a vyvolává právní účinky.
3. V tomto řízení napadeným rozhodnutím rozhodl žalovaný po zrušení předchozího rozhodnutí prvním rozsudkem zdejšího soudu dne 12. 3. 2020. V důsledku dalšího procesního vývoje tak nastala situace, kdy o prvostupňovém rozhodnutí žalovaný rozhodl dvakrát, rozhodnutím dne 21. 2. 2019 č. j. MSK 12914/2019 a nyní napadeným rozhodnutím ze dne 12. 5. 2020, č. j. MSK 44341/2020, což je jednak v rozporu se zásadou *non bis in idem*, jednak s překážkou *res administratae*, zakotvenou v § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“); ani jedna z překážek však neexistovala v době vydání nyní napadeného rozhodnutí. Řešení této situace není upraveno ani v zákoně č. 150/2002 Sb., soudním řádu správním (dále jen „s. ř. s.“), ani ve správním řádu; vyslovila jej až judikatura správních soudů. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 6. 2016, č. j. 2 Azs 307/2015 – 41 (zejm. bod 23) dospěl k závěru, že pro vyřešení kolize v pořadí druhého rozhodnutí s principem *non bis in idem*, popř. *res administratae*, ustoupí zásada vázanosti skutkovým a právním stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, zakotvená v § 75 odst. 1 s. ř. s. Ačkoliv tedy žalovaný postupoval správně, když na základě prvního rozsudku krajského soudu v této věci nečekal vyřízení své kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem a rozhodl znovu, a v době jeho rozhodnutí neexistovala překážka věci rozhodnuté, vyplývající z § 48 odst. 2 s. ř., je nyní toto rozhodnutí stíženou vadou řízení, když je rozporné oběma uvedeným zásadám, tedy jak zákazu rozhodování dvakrát v téže věci, tak zásadě věci rozhodnuté. Tyto zásady jsou pro správní řízení stěžejní, jak vyslovil mj. Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku, a proto ačkoliv tato vada řízení nastala až po vydání napadeného rozhodnutí, krajskému soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
4. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s., zruší – li soud napadené rozhodnutí, současně vysloví, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Jak dovodil Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku č. j. 2 Azs 307/2015-41, tento postup v nyní posuzované specifické situaci není na místě. Zrušením napadeného (tj. později vydaného) rozhodnutí je totiž sledováno jen a pouze jeho odstranění pro kolizi s *non bis in idem*. Vzhledem k tomu, že ve věci již bylo vydáno správní rozhodnutí, které je pravomocné, závazné a vyvolává právní účinky, odpadá nezbytnost vést další řízení za účelem vydání nového, zákonného rozhodnutí, a jakýkoliv další postup žalovaného ve věci by byl za dané situace nadbytečný.

5. V řízení byla plně procesně úspěšná žalobkyně, které podle § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Procesní situace, která v důsledku opakovaných rozhodnutí správních soudů v této věci nastala, je podle názoru krajského soudu důvodem zvláštního zřetele hodného ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s., když žalovanému nezbylo, než ve věci opakovaně rozhodnout, což v konečném důsledku vedlo k nynějšímu procesnímu úspěchu žalobkyně. Krajský soud proto výjimečně přiznal žalobkyni pouze část nákladů, spočívajících v zaplaceném soudním poplatku, když tento náklad byl pro uplatnění jejího práva zcela nezbytný.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat nařízení výkonu rozhodnutí.

Ostrava 27. ledna 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu